Stand der Maan.

3 Julij. . . EERSTE KWARTIER,
10 » . . VOLLE MAAN.
17 » . . LAATSTE KWARTIER.
25 » . . NIEUWE MAAN.

Watergetijen.

		Hoog Water.		Laag Water
22	WOENSDAG.	's mor 4-45	's av.	9-45
23	DONDERDAG.	» 4-30	»	10-30
24	VRIJDAG.	» 5-15	»	11-15
25	ZATURDAG.	» 6-00	»	12-00

SURINAAMSCHE COURANT.

N°. 58. Woensdag den 22sten Julij. A°. 1835.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 18 Junij 1835.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche W. I. Bezittingen, van heden, n°. 797/719, is de bij vroegere resolutie, dd. 13 Februarij dj. n°. 173, in zijne functien geschortste *Eerste Commies* bij de Administratie der Financien te *Suriname*, A. HALBERSTADT, ingevolge Zijner Majesteit Besluit van 12 Mei ll., n°. 81, als Ambtenaar der Kolonien definitief ontslagen.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Advertentien.

Degenen, welke hun *Tweede Termijn* van het verschuldigde PATENTREGT nog niet hebben voldaan, worden bij dezen herinnerd, om dezelven vóór het einde dezer maand, ten kantore van den ondergeteekende te komen aanzuiveren; als zullende na dien tijd, de nalatigen ter vervolging worden overgegeven.

Paramaribo, den 18 Julij 1835.
WESENHAGEN,
Kolon. Ontvanger en Betaalmeester.

Paramaribo, den 21 Julij 1835.

Op VRIJDAG e. k. aan Boord van het Nederlandsche Schip *Zorgvuldigheid*, gevoerd door Schipper J. J. BROUWER, ter reede dezer Stad *BEROOKINGEN* zullende plaats hebben, zoo heeft de ondergeteekende, ten einde alle vrees en bezorgdheid welke uit dit verschijnsel soms bij de Ingezetenen mogten ontstaan voor te komen, als daartoe gelast, de Eer zulks door deze te adverteren.

De Havenmeester,
R. H. ESSER.
(30817)

Aanstaande Zaturdag den 25 dezer, des morgens ten *half zes* uren, zal de gewone Exercitie, met de Brandspuiten N°. 2, 3 en 4, plaats vinden.

Paramaribo, den 21 Julij 1835.
De Opperbrandmeester,
H. G. ROUX.

Het Kantoor van Mr. C. HEILBRON, *Advocaat* en E. E. EMANUELS *Procureur*, is verplaatst ten Huize van eerstgemelden, in de *Gravenstraat* over het Hospitaal.

Paramaribo, den 20 Julij 1835.
(30810)

VENDU

HEDEN MIDDAG om *vier* uren, ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER, van de Plantaadje *ONVERWACHT cum annex*,
(30311)

Naar *Middelburg* zal vertrekken, den 14d Augustus e. k., CORN. ABRAHAMSZ JR., voerende het Kof-Schip *Amsterdam*, hebbende nog ruimte ter in lading; weshalven hij gemelden Bodem aan de respective Heeren Planters, Kooplieden en verdere Ingezetenen ter in lading aanbeveelt.

Paramaribo, den 22 Julij 1835.
(30821)

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 17den dezer, de Nd. Am. Brik *Jane*, Kapt. Joseph Foster, van Boston.

Den 19den, het Schip *Suriname*, Kapt. Luijtjes, van Amsterdam; hebbende 45 dagen reis.

Idem, het Schip *Margaretha*, Kapt. Hagers, van Rotterdam; hebbende 46 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 17den, het Schip *Harmonie*, Kapt. A. van der Meijden, naar Amsterdam; lading: 258 vaten Suiker, 2 vaten Koper en een partij Kwassiehout.

Nieuwstijdingen.

Extracten uit de Nieuwe Amsterdamsche Couranten, tot Junij.

Nederlanden.

WOERDEN, den 28 Mei 1835. In den afgeloopen nacht ontstond alhier een zeer hevige brand in de *Rietverder* of zoogenaamde *Voorstraat*, in het huis van en bewoond wordende door den koopman in manufacturen *Philip de Leeuw*, welk onheil zoo spoedig de overhand nam, dat in korten tijd het huis geheel en al was uitgebrand, en noch van de meubelen en inboedel, noch van de winkelgoederen, iets is kunnen worden gered. Door het ontdekken van den brand van buiten en het daar, door verwekte gerucht, zijn de bewoners uit den eersten slaap gewekt en alzoo eenen gewissen dood ontkomen. Door dit ontheil is een ijverig huisvader, eene brave huismoeder en zes meestal nog zeer jonge kinderen, in eenen zeer treurigen toestand gebragt. Hoogstgelukkig en als wonderbaar zijn de belendende huize niet beschadigd, hetwelk, middelijk, is te danken aan de goede bediening der drie in werking gebragte spuiten, de bedaarde en wel aangebragte hulp van de inwoners van alle stand, ook van die, welke niet tot het bluschgereedschap behoorden en niet minder aan den ordelijken, doelmatigen en roemwaardigen ijver van het brave garnizoen.

Groot-Brittannie.

LONDEN, den 2 Junij.

De intogt van den lord-luitenant van Ierland in Dublin, met het geen daarbij is voorgevallen, is weder ter spraak gebragt in het Huis der lords, en op nieuw voorgedragen als eene schandelijke verkrachting der wet door de oproerige r. katholijke iersche factie. De minister *Melbourne* heeft ditmaal geantwoord, dat er geene vaandels met oproerige leuzen zijn rondgedragen, en dat in het geheel niets strijdigs met de wet heeft plaatst gehad. Deze uitvlugt strijdt intusschen geheel en al met de honderde berigten, die zoowel in de iersche dagbladen als in bijzondere brieven uit Dublin nopens het voorgevallene gegeven zijn, en de Tory's willen derhalve, dat men een geregtelijk onderzoek instelle, en daarbij onder andere ook den lord-luitenant, onder wiens oog de vlaggen met de oproerleuzen zijn rondgedragen, als medepligtige aanklage. Men is in de bovengenoemde vergadering op de zaak teruggekomen, en heeft onder andere *Roden* aangeboden, om, in tegenstelling van de ontkennende verklaring van de minister *Melbourne*, onder eede aan de vergadering te doen blijken, dat wel degelijk onder het oog van den lord-luitenant vlaggen zijn rondgedragen, tot opschrift voerende: »*Herroeping der Unie*» »*Geene tienden*» *Mulgrave, de handlanger van Daniel O' Connell*» en wat des meer zij. Ook berigtte lord *Roden*, dat op eenige vlaggen *de harp* (het zinnebeeld van Ierland) *zonder kroon* en op andere de *vrijheids-muts* afgebeeld was. Na alzoo in het naauw gedrongen te zijn, heeft de minister zich verschanst achter de stelling, dat het ronddragen der bedoelde vlaggen geensins konde beschouwd worden als eene onwettige daad. Men heeft nog lang over het gebeurde met veel warmte gesproken, tot dat eindelijk de minister *Landsdowne* verklaarde, dat de lord-luitenant voortaan de noodige maatregelen zou nemen, en dat men de zaak nu moest laten rusten, omdat de aanhoudende beraadslaging over dezelve slechts strekte, om de rust van Ierland meer in gevaar, en 's Konings gouvernement in minachting te brengen.

In het Huis der gemeenten heeft de graaf *van Darrington* de vergadering opmerkzaam gemaakt op de geheel voorbeeldelooze omstandigheid, dat een minister, te weten lord *Palmerston*, in geen der beide parlements-huizen zitting had. Op zijne vraag, of men soms voornemens was, om den genoemden lord tot de waardigheid van pair te verheffen, heeft de minister *Russell* niet bepaaldelijk willen antwoorden, maar hij heeft te kennen gegeven, dat lord *Parmerston* denkelijk weldra in een der beide Huizen zitting zou kunnen nemen. Daarentegen is van hunnen kant te kennen gegeven, dat men vooreerst geene bepalingen ten gunste van de zoogenaamde dissenters tot stand zal brengen; dit zou des te opmerkelijker wezen, omdat men juist de grieven der dissenters zoo zwaar tegen het misisterie *Peel* heeft doen wegen, en het dit ministerie is, hetwelk werkelijk eene bill ter gedeeltelijke opheffing van die grieven heeft voorgedragen, dat men nu ter halve wege onafgedaan zal laten liggen.

De markies *van Londonderry* heeft aangekondigd, dat hij eerstdaags eene

petitie van 50,000 protestanten uit het noorden van Ierland, betreffende de gevaren, waarin de Kerk thans verkeert, in het Huis der lords zal ter tafel brengen. De *Thimes* van heden hangt een donker tafereel op van den toestand van Ierland, en meent, dat de zaken daar thans eenen keer hebben genomen, die, zoo niet onverwachts eene verandering voorvalt, moet uitloopen op een burgeroorlog ter zake van de godsdienst.

In Kent, Sussex en Bedforshire hebben dezer dagen onlusten plaats gehad, ter zake van de toepassing der verordeningen omtrent het armen-wezen, die verleden jaar onder het ministerie der Whigs tot stand gebragt, doch door vele onpartijdigen hoogelijk afgekeurd zijn, niet slechts omdat zij niet doeltreffend zijn, maar ook om dat zij berusten op veel willekeur en aandruischen tegen 's lands zeden en gewoonten. De plaatselijke overheden zijn niet bij magte geweest, om die onlusten te dempen, zonder den bijstand van militairen of van de gewapende politie, en op sommige plaatsen zijn daarbij eenige personen gewond. De grond van den tegenstand der menigte tegen die verordeningen schijnt voornamelijk hierin gelegen geweest te zijn, dat men hoofden van behoeftige gezinnen afscheidde van hunne vrouwen en kinderen en hen plaatste in zoogenaamde werk-huizen, waar zij gedwongen worden om te arbeiden.

— De berigten omtrent Spanje hebben dezer dagen ook hier ter beurze een diepen indruk gemaakt, en vooral de spaansche fondsen aanmerkelijk doen dalen. onder de geruchten van den dag behoort, dat niet slechts gehandeld wordt over eene tusschenkomst van fransche troepen in Spanje, maar dat ook gedacht wordt aan het zenden van britsche troepen naar Opporte, ten einde daar bevelen aftewachten tot eene nadere demonstratie tegen Spanje. — Voorts baart de toestand van ons ministerie, hetwelk meer en meer gehouden wordt voor eene speelbal in de hand van *O' Connell*, voortdurend bezorgdheid, en heerscht hier schaarschheid van geld.

Zendbrief van den Hoog Eerwaarden Heer Antonucci.

Als een getrouw aanklever der beginselen, waarop ons staatsgebouw rust, verheugen wij ons altijd, als wij eenige handelingen mogen opmerken, waarin het juiste begrip van onze staatsinstellingen ten duidelijkste doorstraalt. Onverschillig moet het ons zijn, omtrent welke onderwerpen en gehandeld wordt; om het even moet het ons zijn, wie de persoon is, die deze beginselen huldigt; want de juiste kennis en het indringen in den waren geest onzer grondwettige instellingen zal altijd welkom zijn aan alle waarachtige beminnaars van het vaderland. Een ieders aandacht wordt thans bezig gehouden met den gang der buiten-landsche belangen, of men ziet omtrent onze inwendige aangelegenheden verschillende meeningen te berde gebragt over het al of niet gevorderd wordende eener herziening der grondwet, en over den bekwamen tijd daartoe; anderen wederom handelen over de zoo gewigtige en eindelijk voorgenomene regeling der regterlijke magt, en wisselen hunne denkbeelden over het al of niet aannemelijke van het ter tafel gebragte voorstel; maar dit moet ons niet afschrikken; om voor een oogenblik de aandacht af te trekken, en die te bepalen op een niet minder gewigtig onderwerp, vervat in het 6de hoofdstuk onzer staatswet, in deze dagen van beroering, waarin het nu en dan iets meer helder wordende verschiet telken reize dadelijk wederom wordt beneveld, en de lucht hoe langs hoe meer weer dreigend wordt, tot dat onverwachts dat dreigende ook weer wordt afgekeerd. Nadat ons land het voormalig in 1815 gevestigde koningrijk heeft zien vallen onder de rustelooze woelingen van de Belgische geestelijkheid in vereeniging met de liberalen, met het waarlijk genoegen geven, als wij eindelijk in ronde en duidelijke bewoordingen die beginselen, waardoor ons land is groot geworden, zien huldigen in eenen herderlijken brief, aan onze R. C. geloofsgenooten nu onlangs uitgevaardigd. Wij hebben den zendbrief van den Hoog Eerwaarden Heer H. Antonucci met bedaardheid, en met alle aandacht gelezen; wij hebben zelfs met zeker mistrouwen dat schrift onderzocht; en de overtuiging was daar, dat men niet in meer nadrukkelijke, en meer afdoende, ondubbelzinnige bewoordingen de voorschriften van deugd en geregtigheid, van eerbied voor het Opperwezen, van liefde voor het achtbaar hoofd van den staat, en voor het Vaderland, en vooral ook de liefde tot den evennaaste, zelfs bij verschil van denkwijze, kon ter opvolging aanbevelen, en als christenpligt ter naleving voorschrijven.

De woorden van den Apostel Petrus: *Vreest God, eert den Koning;* het voortreffelijk voorschrift van den Apostel Paulus: *alle ziele zij den machte, over haar gestelt, onderdanigh*, waren voorzeker het *thema*, waarop Zijn Hoog Eerwaarde de aanbeveling doet, *om voor het Vaderland* te bidden, omdat *bij het Opperwezen de Vaderlandsliefde ook eene deugd is*. Roerend is zijne herinnering: *Vergeet ook dan, wanneer gij voor het aanschijn des Heeren getreden zijt*, *den vader des vaderlands, Z. M. den Koning niet.* En wij voegen er bij: o mogten toch alle ingezetenen, van welke gezindheid ook, meer en meer en op het innigste doordrongen zijn van het welverdiende van dien eernaam; dien eernaam, dien geen lage vleijerij, maar de kreet der liefde heeft geuit, en die met het zegel eener dankbare overtuiging is bevestigd geworden door de natie!

Maar dat niemand der landsingezetenen, evenmin als onze R. C. landgenooten, (want dat is voor velen geene onverdiende, althans overbodige aanmaning) ooit deze regelen uit het geheugen gaan, welke wij liefst willen van toepassing verklaren op de gehoorzaamheid aan het wereldlijke gezag, omdat die, zoo zij algemeen gezegd door Z. H. E. vooral de beste opvolging verzekeren van 's lands wetten: en door bevordering van orde en medewerking tot eendragt, de hechtste steunsels van den staat zouden worden. Wij althans schroomen niet, schoon niet tot het R. C. kerkgeloof behoorende, te verklaren, dat, met inachtneming van de door onze grondwet gewaarborgde vrijheid van geweten, en gelijkheid van alle godsdienstige stelsels in ons Vaderland, alle onze medeburgers zullen moeten instemmen: »dat, door zich te on»derwerpen aan de overheden, men het »beste bewijs zal leveren, en dat men »niet behoort onder die wanwijze ver»nuften der eeuw, die alle gezag willen »wegcijferen, die wederspannig den staf »des gebieds uit de handen van hen »willen wegrukken, wien God in zijne »Wijsheid deze heeft toevertrouwd, die »geene andere wet, dan hunnen eigenen »wil, geen ander gezag, dan de heer»schappij hunner onverzadigde driften »kennen, en zonder schroom zich tegen »alles verzetten wat hun belang slechts »in den weg kan staan, hoe heilig het »ook wezen moge:" Blijkbaar zullen de tegenwoordige woelingen, die nu sedert vier jaren openlijk alles trachten op het spel te zetten, en geheel *Europa* met eenen volkomen ommekeer bedreigen, deze vermaning tot waakzaamheid tegen het beheer der driften hebben voortgebragt; misschien zal wel de persoonlijke bekendheid met het bestuur van ons land, en met het karakter en de denkwijze van onzen geëerbiedigden Koning, den Pausselijken afgezant het onchristelijke en het misdadige van den afval in 1830, en het ongegronde en ongerijmde der grieven hebben doen inzien; en hij zal gemeend hebben, zijne in den geest onderhoorigen hier te lande, te hebben moeten waarschuwen tegen alle mogelijke pogingen tot het doen aannemen van verkeerde begrippen omtrent de verpligtingen ook van elken R. C. onderdaan, aan de instellingen des lands, en aan den Koning; niet maar naar het geregelde bij de landswetten, maar bijzonder ook naar de Evangelieleer. — En met dien verstande hechten wij ons zegel aan den herdelijken brief van den H. E. Antonucci, die ten dezen opzigte, zoo gunstig afsteekt bij de zendbrieven van anderen: omdat ware, verlichte, evangelische godsdienst de beste steun is van het Vaderland, als de bron van alle deugden, wier aankweeking eenen staat groot maakt, wier kleinachting den staat ten grond doet neigen.

Vernuftige invallen en Snedige Gezegden.

Een Engelschman, die in het begin van 1826 door Morea ging, was in de nabijheid van Leondari, (tusschen Tripolizza en Kalamata) verdoold geraakt. In een dal trof hij een grieksch meisje, van ongeveer twaalf jaren aan. Naauwelijks had het kind hem en zijne geleiders in het oog gekregen, of zij nam de vlugt maar de stem van den griekschen gids riep haar weldra terug. Zij was met schamele lompen bedekt en weende op het graf harer moeder, die eerst voor eenige weken gestorven was. Op dit graf had zij een vrij wat slaltig kruis geplaatst, uit eikenbast zamengesteld. Op de vraag, waarom zij zich daar zoo alleen bevond, antwoordde zij, dat zeven twintig personen op dat gebergte gevlugt waren en in eene naburige grot te zamen woonden en alleen van kruiden en stukken droog brood leefden, welke hun, van tijd tot tijd, gebragt werden.

De Reiziger, bewogen en geroerd, sloeg haar voor; hem te volgen, hij beloofde haar, alles te zullen aanwenden om haar in hem eenen vader te doen vinden; maar het meisje liet zich met de oogen op den grond gevestigd, aldus hooren: »Mijne »Moeder bezwoer mij stervende, mijn ge»boorteland niet te verlaten en mijn geloof »getrouw te blijven; ik beloofde haar te »gehoorzamen; zij schonk mij haren zegen »en gaf, in mijne armen, den jongsten »snik. Ik mag derhalve mijn vaderland niet verlaten. Wanneer, ondertusschen, mijn noodlot mij daartoe mogten dwingen, zou ik mij liever, dadelijk, van de spits van gindsche rots afwerpen, om niet levend in de handen onzer gruwzame tirannen te vallen."

De Engelschman, verrukt en opgetogen door den moed en de grootheid van ziel van het door honger verzwakte meisje, gaf haar, wat hij van levensmiddelen en van geld bij zich had, en prees haar besluit. — Zij bedankte hem voor zijne grootmoedigheid, wees hem den weg en verdween in het digtste van het woud.

ONDERSCHEID IN HET SPAREN.

In een zeker gezelschap, in hetwelk over de waarde van het geld gesproken werd, zeide eene geestige vrouw: »Een penning, dien een jongman bespaart, is meer waard, dan een daalder, welken een oude vrek, door woeker, verkrijgt.

Ter Drukkerij van Gezusters SERRES.